

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ พัฒนาการด้านอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ว่าราชการจังหวัด

ชื่อผู้เขียน นายมานิจ เหมจินดา

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ วงษ์บุรณาวาทย์ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ เกี่ยวถึงแก้ว กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

รายงานการค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบการปกครองของไทยและความเป็นมาของผู้ว่าราชการจังหวัด รวมทั้งศึกษาสภาพ บทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดตามกฎหมายจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้ได้เห็นถึงปัญหาและข้อจำกัดในการบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดตามอำนาจหน้าที่

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า :

1. ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นตำแหน่ง ที่มีความสำคัญมากในการบริหารราชการของไทยตั้งแต่สมัยโบราณ จนถึงปัจจุบัน
2. ผู้ว่าราชการจังหวัดมีบทบาท และอำนาจหน้าที่แตกต่างกันในแต่ละยุคของการปกครองตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย สมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น สมัยปฏิรูปการปกครองในรัชสมัยของรัชกาลที่ 5 สมัยเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 จนถึงสมัยปัจจุบัน
3. สภาพภาพของผู้ว่าราชการจังหวัด ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็น

ตัวแทนของการบริหารราชการส่วนกลางที่จะไปใช้อำนาจบริหารในส่วนภูมิภาค อันเป็นส่วนหนึ่งของการแบ่งอำนาจการปกครอง (Deconcentration) ของการบริหารราชการส่วนกลาง

4. การบริหารราชการในเขตจังหวัดของผู้ว่าราชการจังหวัด มีปัญหาและปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ต่อการใช้อำนาจหน้าที่หลายประการที่สำคัญพอสรุปได้ดังนี้ คือ

- 4.1 เอกภาพในการบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มี
- 4.2 ปัญหาเรื่องผู้ว่าราชการจังหวัดขาดอำนาจที่เหมาะสมในการบริหารราชการจังหวัด
- 4.3 ผู้ว่าราชการจังหวัดขาดอำนาจที่เพียงพอในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ในจังหวัด
- 4.4 ผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่มีอำนาจที่แท้จริง ในการสั่งการให้ข้าราชการในจังหวัด ปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรี หรือ การสั่งการของนายกรัฐมนตรี
- 4.5 บทบาท ในการประสานงานของ ผู้ว่าราชการจังหวัด ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
- 4.6 การจัดปัจจัยในการบริหาร ไม่เหมาะสมกับคุณภาพและปริมาณ

5. ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ข้อสรุปและข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บนพื้นฐานของหลักเอกภาพในการบังคับบัญชา และหลักการกระจายอำนาจการปกครองอย่างแท้จริง

Independent Study : Developments of Legal Authority of Provincial
Governors

Author : Mr. Manich Hemchinda

M.A.(Political Science) Politics and Government

Examining Committee :

Assist. Prof. Chakrapand	Wongburanavart	Chairman
Assoc. Prof. Somsak	Keawkingkeo	Member
Assoc. Prof. Dr.Narong	Sinsawasdi	Member

ABSTRACT

The main purpose of this study is to study the governorship and administrative system and also study the role , legal authority and responsibility of provincial governors from the early peroid up to now,and a threat problem.

The study finds that:

1. Provincial governors are the most importance position to the administration of Thailand from the early peroid up to now.
2. The differences roles and authority of the governors vary from SUKHOTHAI,AYUTHYA,EARLY RATTANAGHOSIN,THE ERA ADMINISTRATIVE REFORM IN THE KING RAMA THE 5TH, THE REVOLUTIONARY PERIOD SINCE 2475 B.E. TO PRESENT.
3. The exerise of such given authority of the governors granted by central so called "deconcentration"

4. The problem of deconcentration system, confronted the governors, there are:

- 4.1 The unity of command.
- 4.2 the problem of appropriate authority.
- 4.3 The governors have no such sufficient authority tackle problems, facing state-enterprise.
- 4.4 The governors have no real authority to command bureaucrat.
- 4.5 Lack of sufficient legal authority to co-ordinate various government agencies.
- 4.6 The management factor to deal with problem, apparently, are not appropriate, considering to such quality and quantity in there province.

5. The study conclude and recommends that the involed law, rules and regulations should be revised, So that the governors will have the unity of command, and should be precise decentralization in concept.